

Merethe Due Jensen (KRF):

Da fru Inger Stilling Pedersen ikke kan være til stede i dag, vil jeg fremføre hendes synspunkter i denne sag.

Først tak til kultur- og kommunikationsministeren for gennemgangen af moderniseringsarbejdet i Post- og Telegrafvæsenet.

Som bekendt har regeringen formuleret tre målsætninger for moderniseringsarbejdet i den offentlige sektor: bedre udnyttelse af de anvendte ressourcer, bedre service over for borgere og virksomheder og bedre arbejdspladser for de ansatte.

Så vidt jeg har forstået af ministerens indlæg og statusoversigten over ministeriernes moderniseringsplan for 1986 og 1987, som blev offentliggjort i februar 1987, forløber moderniseringsplanerne inden for P & T efter planen.

I forbindelse med produkt- og serviceudviklingen inden for postvæsenet vil jeg gerne spørge, hvorledes indpasningen af postfunktioner i landsbybutikker forløber. Det er meget væsentligt for bevarelsen af butikkerne i landsbyerne, at de får tillagt sådanne servicefunktioner. Hvor langt er man nået med dette arbejde?

I forbindelse med så store organisatoriske forandringer, som foregår inden for P & T i forbindelse med moderniseringsplanens gennemførelse, er det forståeligt, at personalegrupperne kan føle sig usikre over for arbejdet og uvante i nye arbejdsituationer. Det er derfor væsentligt, at personaleorganisationerne hele tiden er med i arbejdet.

Det er mit klare indtryk ud fra ministerens svar på forespørgslen, at de berørte personaleorganisationer har haft lejlighed til at fremkomme med synspunkter og forslag vedrørende deres forhold. I den forbindelse synes jeg, der er grund til at glæde sig over, at der ikke er sket afskedigelser i forbindelse med moderniseringsplanens gennemførelse.

Jørgen Tved (FK):

Jeg har indtryk af, at der er en SF'er, der har væltet sig ud af hængekøjen og har stillet en forespørgsel her i Folketinget, men at han bagefter ikke rigtig er vågnet, i hvert tilfælde har han været henne hos storebror og spørge: Hvor meget ravage må jeg lave i denne sag?

Normalt ville det vel være sådan, at SF i forbindelse med en sådan forespørgsel var kommet med en eller anden tilkendegivelse, en

dagsorden, så man vidste, hvad formålet var med at rejse denne debat. Hvis formålet har været, at forskellige borgerlige ordførere skulle rose forespørgeren, har han næsten fået det, som han ville have det, for vi har jo hørt forskellige ordførere komme herop og sige: Det var vel nok godt, det var vel nok rigtigt – nu fik vi lejlighed til at vende problemerne. Dertil kan vi andre måske sige: Ja, og hvad så? Hvad skal der komme ud af det?

Jeg må tilstå, at jeg sjældent er enig med hr. Arne Melchior, men i denne sag, og hvad angår det, han sagde om den debat, vi har haft her, er jeg meget enig med ham. Hvad skal vi med denne debat, hvis den blot betyder, at vi kan lufte nogle synspunkter og forespørgeren kan stille nogle spørgsmål, som han givetvis lettere og mere elegant i skriftlig form kunne have stillet til ministeren? Havde han gjort det, ville han også have haft lejlighed til at forberede sig og tænke sig om, når han skulle svare på det, ministeren måske havde skrevet til ham. Og så havde vi ikke været i den situation, at forespørgeren kommer på talerstolen og siger: Jeg har ikke rigtig haft tid til at forberede tingene ordentligt.

Det er en underlig historie: man slår i en balje vand, og så forventer man, at der sker et eller andet, men ifølge tyngdekraften osv. falder vandet hurtigt til ro igen, og derfor bliver der ingen dønninger af den kop te.

En af forespørgerens partifæller belærte mig engang om, at man skulle forberede sig meget grundigt, inden man gik på talerstolen her i Folketinget, og inden man stillede forslag. Nu har jeg set, at der har været konsultationer mellem hr. Ole Henriksen og hr. Tommy Dinesen, så jeg formoder, han allerede har fået den spinking, han skulle have.

Hvad er det så, dette her drejer sig om? Ja, man spørger om, hvordan det er gået med P & T, beskæftigelsesvirkninger af rationaliseringer osv., og det får vi en udmærket redegørelse for af ministeren. Men der blev faktisk også spurgt om, hvordan de ansattes medindflydelse er kommet til udtryk. Jeg synes, jeg har været rimelig opmærksom under debatten, men det er faktisk ikke endnu trængt ind i mit hoved – det kan måske være min fejl – at de ansatte har fået de ønsker, de måtte have, rimeligt tilgodeset.

Hvad er Post- og Telegrafvæsenet for noget? Ja, det er vel en serviceorganisation, som først